

ATEUS

Viatge del Papa a Barcelona

Si, per un hipotètic viatge del Trump —o del Putin, del Netanyahu o, a saber, del mateix Dalai-lama— a Espanya, la seva visita tingués un pressupost com el que s'espera pel viatge papal, si les ciutats que els líders visitessin haguessin de tancar els carrers per motius de seguretat i mantenir enclaustrats els seus habitants, si els preus d'hotels, hostals, restaurants, prostíbuls i balcons augmentessin en més d'un cent per cent del seu preu habitual... és possible, molt possible, que els detractors del líder visitant protestessin. És el que fan, en aquesta ocasió, els ateus de Catalunya. Tal com diu el seu lema: ells no esperen l'arribada del Papa; per a ells, el Papa és un turista o empresari qualsevol. Potser una mica més molest, però només una mica. I els toca el voraviu que aquesta visita posi de cul enlaire la ciutat de Barcelona i rodalies. Normal, no?

Pel ateus, la visita del Papa de Roma no té cap significat perquè representa quelcom en el que ells no creuen: el Regne de Déu. Podem estar en

contra de la política russa o xinesa o americana, però, com a mínim, se suposa que representen un "poble". Pels ateus, el Papa no representa absolutament res. A veure si ho entenem.

Els que es confessen (joc de paraules) ateus representen, a Catalunya, el 55% de la població total del país, que no és poca cosa. Més de la meitat dels que habiten el Principat no creuen en Déu, ni van a missa, ni resen el rosari cada dia.

Pel que sigui, potser per la imatge mateixa que dona el món, els ateus no creuen en una entitat benefactora sobrenatural, la qual cosa els porta, per pura lògica, a no creure en el seu suposat representant a la Terra, i menys encara quan el Vaticà —diguem-ne, la (santa) seu central— encara qüestiona temes tan bàsics com el paper de la dona, l'avortament, el divorci...

Els ateus de Catalunya no fan cap retret als creients; que facin, que segueixin la seva via... Però, si volen veure el Papa, que viatgin a Roma o li paguin el viatge a Barcelona i organitzin

el trànsit d'una ciutat paralyzada en nom d'una creença minoritària. I que no utilitzin els creients la idea de la modernització social vaticana. Van a anys lluny de la societat —per no esmentar els intensos vincles, actuals i històrics (de fet, des de la seva creació), amb bona part de les mogudes més xunques que han tingut lloc en aquest món.

